

животно, каквото и дръги-тѣ; но като знаахъ, въ какво почитеніе былъ той у Египтяны-тѣ, не трѣба да се чадите на негодованіе-то, каквото се тѣ почувствовали къмъ безкожния нечестивецъ, по тѣхно-то мнѣніе.

Междѫ полководцы-тѣ на Персидската войска имало нѣкой Багой, който се отличавахъ съ пѣржавина и юначество. Като чи былъ родомъ Египтянинъ, той неможахъ равнодушно да глѣда на Оха и се рѣшилъ да му отмъсти. Като се ползвухъ съ увѣренность-та му, той намѣрихъ средство да го отрови на единъ зѣафеть. Но съ това не стигаша да се удовлетвори истинскій Багой: что-то послѣ смъртъ-та на Оха, той повелѣхъ да му хвърлятъ тѣлото на кѣчета-та, който былъ изѣденъ отъ тѣхъ, какво-то быка и Аписа изѣдени отъ Оховы-тѣ придворници. Отъ кости-тѣ му Багой повелѣхъ да направятъ черени зѣ ножове, които обыкновенно се употребявали на трапезата му.

На Багаа было лесно да получи и короната, но той помного обичахъ да възведе дръгире на престола, а не да бѣде самси той на не-